

afholdtes i Februar, og seks nationale Stemmerets Foreninger var repræsenterede, nemlig: Kanada, Tyskland, Storbritanien, Norge, Sverige og de Forenede Stater. Australien havde ingen national Forening, men sendte en Delegeret, idet flere af Foreningerne for de enkelte Stater bidrog til et Fond, som indsamledes for at hjælpe hende til at betale den lange og kostbare Rejse fra Melbourne til Washington. Der, hvor der endnu ikke var dannet nogen Valgrets Organisation, raadspurgte man de nationale Kvinderaad og amerikanske Konsulater for at finde repræsentative Kvinder med Sympati for Kvindesagen. Resultatet af disse Forespørgsler blev, at Chile, Rusland og Tyrkiet mødte med hver sin Delegeret, og man sikrede sig mange Rapporter angaaende Kvinders borgerlige og industrielle Stilling samt deres Opdragelse. Nogle af disse Rapporter er af stor historisk Værdi. Alle Rapporterne blev i forkortet Form trykte tilligemed Forhandlingerne og er saaledes blevet bevaret.

Mødet stemte for Dannelsen af en international Union af de nationale Kvinde Stemmerets Foreninger; men for at enhver Forening, der tiltraadte en saadan Union, kunde faa Løjlighed til at godkende Organisationens Grundprincipper, før de afgjort vedtoges, blev det besluttet kun at danne en foreløbig Organisation, uden Kontingent, og først at fuldføre Arbejdet paa et følgende Møde, som skulde holdes i Berlin, Juni 1904. Susan B. Anthony blev valgt til Præsident for den foreløbige Union, som kaldtes den Internationale Kvinde Stemmerets Komité. Dr. jur. Anita Augspurg blev Vice-Præsident og Carrie Chapman Catt Sekretær. Da der ikke skulde betales Kontingent, blev ingen Kasserer valgt. I Følge Washington Mødets Bestemmelse opfordredes hvert af de organiserede Lande til at udnævne en Komité, bestaaende af tre, der skulde være vedkommende Lands korresponderende Medlemmer. Ti Lande forenedes saaledes med den foreløbige Stemmerets Komité, nemlig: Australien, Kanada, Danmark*), Frankrig, Tyskland, Storbritanien, Norge, Sverige, Nederlandene og de Forenede Stater. Disse Komiteer virkede som Forbindelsesled mellem den internationale Komité og den Forening, de repræsenterede. Igennem dem forelagdes der hver af de nationale Stemmerets Foreninger en Konstitution, der indeholdt

*) Den korresponderende Komité i Danmark bestod af Fruerne Johanne Monrad, Palline Bagger Weisz og Johanne Meyer, valgt af Dansk Kvinderaad.
Overs.

hele Planen for Organisationen af den paa-tænkte Alliance, og derfor kom ogsaa de Delegerede til Mødet i Berlin med Raad og Forslag fra deres forskellige Foreninger.

Ved Mødet i Berlin var 7 nationale Kvinde Stemmerets Foreninger repræsenterede ved lovlig valgte Delegerede: Danmark, Tyskland, Storbritanien, Norge, Sverige, Nederlandene og de Forenede Stater.

Gæster fra Schweiz, Ny Zeeland, Østrig og Ungarn optoges som Medlemmer ved Mødet, og det tillodes dem frit at deltage i Diskussionen, indtil Konstitutionen skulde vedtages.

Da dette havde fundet Sted, skete Oprabet af de repræsenterede Nationers Navne, og de Delegerede fra Tyskland, Storbritanien, Sverige, Nederlandene og de Forenede Stater indmeldte sig i den nye Organisation, der nu antog Navnet: Den Internationale Kvinde Stemmerets Alliance (I. W. S. A.). Australiens Navn optoges ogsaa paa Listen, da Sekretæren berettede, at det var de derværende Stemmerets Kvinders Ønske at danne en national Forening og at tiltræde Alliancen, saa snart som denne dannedes.

De tilstedeværende norske Delegerede udtalte, at medens de ikke tvivlede om, at den norske Stemmerets Forening jo ønskede at indtræde i Alliancen, saa følte de sig dog ikke bemyndigede til at indgaa i den, før de havde holdt Møde med de andre Medlemmer af deres Organisation. Nogle af de Delegerede fra Danmark fremhævede stærkt det urigtige i at slutte sig til Alliancen, fordi den „Danske Kvinde Stemmerets Forening“*) kun havde arbejdet for kommunal Stemmeret. Derfor deltog kun 5 Lande i det paafølgende Valg af Bestyrelse. Fire af disse fem Lande er repræsenteret i Styrelsen. At Sverige ikke ogsaa er repræsenteret, maa skyldes den Kendsgerning, at de svenske Delegerede ikke foreslog nogen Kandidat.

Kort efter Alliancens Møde var afsluttet, ankom nogle forsinkede Delegerede fra Norge, og den førømtalte Forhandling fandt Sted. Alliancens Styrelse fik straks Underretning om, at den norske Stemmerets Forening ønskede at indtræde i Alliancen. Da Flertallet af de danske Delegerede havde forhandlet med hverandre, udtalte de ligeledes Ønsket om at indtræde i Alliancen, og indestod for, at Foreningen vilde erklære sig for fuld Stemmeret. Disse to Henvendelser forelagdes de Styrelses-

*) „Danish Woman Suffrage Society“ — hermed menes formodentlig Valgretsforbundet.
Overs.